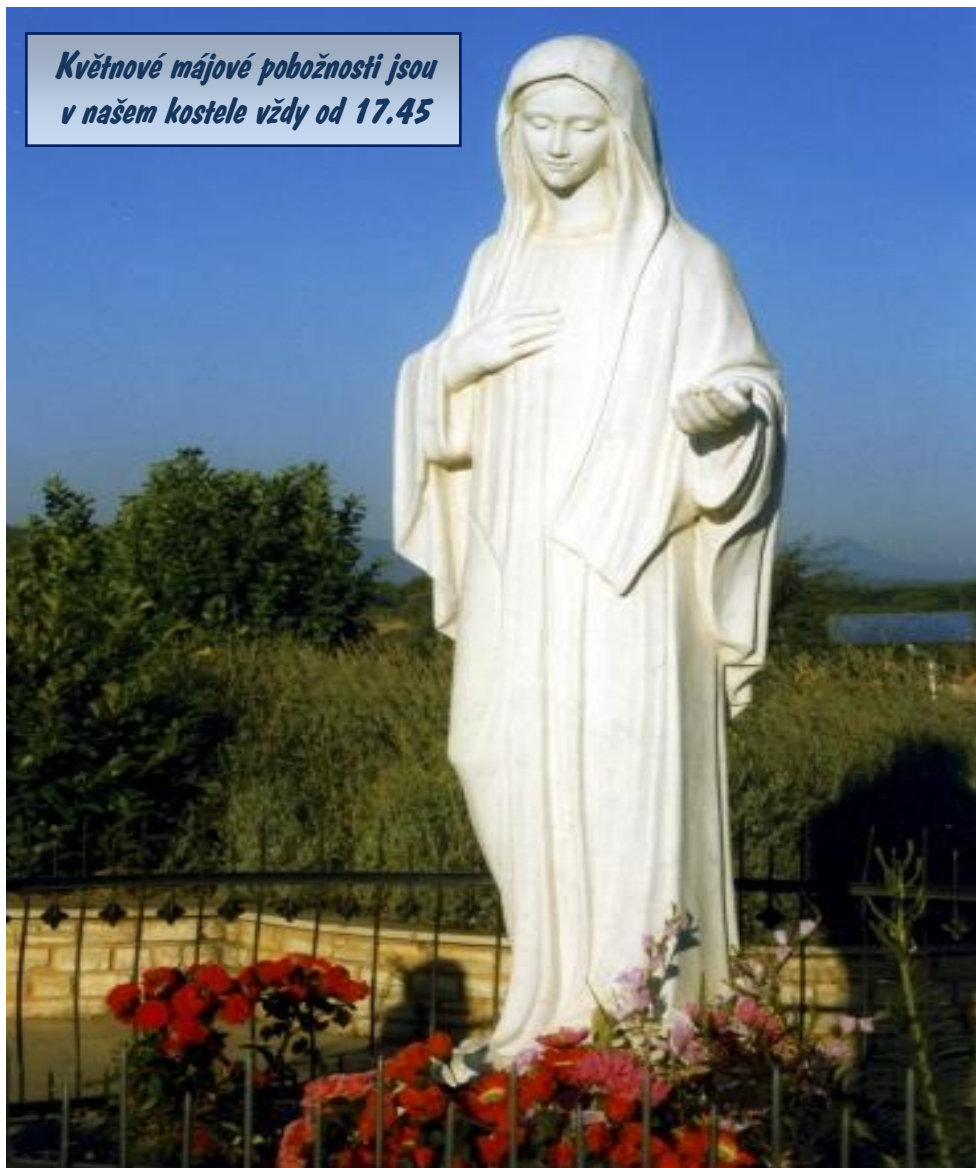

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
14. ROČNÍK - KVĚTEN 2016 - ČÍSLO 149

FARNÍČEK

*Květnové májové pobožnosti jsou
v našem kostele vždy od 17.45*

DUCHOVNÍ SLOVO

Drazí farníci,
s měsícem květnem začínají májové a tak bych vás chtěl pozvat k účasti na těchto mariánských pobožnostech. Ať P. Marie vidí, že má ve Fryštáku své oddané ctitele. Její přízeň a ochranu potřebujeme. Ježíš říká „proste a dostanete.“ Náš papež František by řekl: aspoň jednou za týden se jí zúčastnit.

Obraz Božího milosrdenství putuje naší farností. Skrze Marii k Ježíši. Ona radí: „udělejte vše, co vám řekne.“ A my chceme, aby se děla vůle Boží jako v nebi tak i na zemi. Velebí má duše Hospodina za všechny, kteří berou vážně Boží slovo, snaží se milosrdně žít a modlí se jako by vše záleželo na Bohu a jednají, jako by vše záleželo jen na nich. Zůstávejme v Boží lásce a Bůh bude zůstávat a jednat v nás.

Krásný májový měsíc přeje a žehná otec Miroslav.

Milí přátelé, v nedávné době jsem se dozvěděl informaci, že v soutěži "Duhové srdce 2016" o nejlepšího učitele náboženství České republiky je i náš milý otec Kája Hořák! A v anketní části soutěže si nevede vůbec špatně - mezi šesti finalisty z celé ČR je zatím na 2. místě. Finále bude vysílat Televize NOE v neděli 22. 5. 2016 v 18:30. Pokud byste chtěli otce Káju také podpořit svým hlasem, můžete tak učinit na stránce http://www.mojeduha.cz/clanky/Duhove_srdce - úplně dole: stačí kliknout na jméno o. Káji a tím se mu přičte váš hlas. Kdo máte možnost, rozšířte prosím tuto informaci mezi další děcka, které otce Káju znají - především mezi táborníky z Archy (třeba na FB). Hlasujte co nejdřív, anketa bude už brzy ukončena.

Víta Němec

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

Drž jazyk za zuby

Do zavřené huby moucha nevletí

Dobrá rada v pravý čas ušetří mnoho starostí

Do vosího hnízda nepíchej

Děláš-li si nové přátele, nezapomínej na staré

Horší odklada než lenoch

Houby jez, jejich jména věz

Hladové břicho nestyda a syté ještě větší

Host do domu, Bůh do domu

Host do domu, hůl do ruky

ruské

francouzské

německé

české

holandské

české

slovenské

české

české

lidové

FRYŠTÁCKÁ NOC KOSTELŮ (10. 6. 2016)

Noc má magickou silu. S potemnělou oblohou pomalu odchází ruch, shon i starosti všedního dne. Nastává čas zklidnění. Vše ozařuje jen světlo pouličních lamp, měsíce a hvězd. Svým kouzlem a tajemností nabízí noc prostor pro myšlenky, pro ztišení, pro otevření duše. Stejně jako prostor křesťanského chrámu. S nápadem spojit tyto prostory v jeden celek a otevřít tak brány kostelů uprostřed noci široké veřejnosti, přišli v roce 2005 ve Vídni, kde také pod názvem „Lange Nacht der Kirchen“ proběhla poprvé.

V následujícím roce se přidaly i další evropské země. V roce 2009 zaujal tento nápad i pořadatele v České republice. Zájem veřejnosti předčil hned napoprvé očekávání. A tak se Noc kostelů postupně rozběhla do dalších a dalších farností. V roce 2012 se součástí společenství Noci kostelů stal i kostel sv. Mikuláše ve Fryštáku. Noc kostelů má být možností nezávazného přiblížení a setkání s křesťanstvím, prostorem pro netradiční setkávání a rozjímaní lidí, nocí plnou lehkosti a nenucenosti a zároveň citlivosti a hloubky. Noc kostelů je určena pro nejširší veřejnost, kdy se kostely prezentují jako významná a nedílná součást společenského života všech obyvatel daného regionu. Ve zvláštní atmosféře, kterou Noc kostelů vytváří, se spojují tradiční hodnoty křesťanství prostřednictvím mluveného slova, hudby, umění, zážitku. V letošním roce Noc kostelů opět proběhne v řadě měst, vesnic a církevních farností po celé Evropě. Tentokrát pod společným mottem: „Jeho brány zůstanou ve dne otevřené, noc tam už nebude“. (Srov. ZJ. 21,25). V pátek 10. 6. 2016 tak bude kostel sv. Mikuláše ve Fryštáku (už po páté) opět při tom. V letošním roce navíc proběhne Noc kostelů i jako připomínka 660. výročí první připomínky našeho města. Vždyť právě farnost a kostel sv. Mikuláše jsou pevnou a nedílnou součástí historie města. Pro všechny návštěvníky bude připraven tento večerní čas bohatý kulturní program. S jednotlivými body programu Vás seznámíme v příštím vydání Farníčku. Informace o programu Noci kostelů v jednotlivých městech a obcích můžete také najít na adrese www.nockostelu.cz. Proto vás, kteří přemýšlíte, zda se letos vydat na Noc kostelů, zveme co nejsrdečněji, abyste našli čas a chuť zakusit něco z mohutnosti, kterou víra křesťanů nese. Buďte vítáni, ať vstoupíte do kteréhokoli chrámu, kaple či modlitebny. A pokud to jen trochu půjde, zkuste si chvilku sednout a jen tiše naslouchat, zkuste pootevřít tajemnou bránu chrámu – nechť magická noc ve svitu hvězd vydá opět svá tajemství.

PROJEKT OTEVŘENÉ BRÁNY

Vybrané církevní památky ve Zlínském kraji budou od května do září opět přístupné i mimo bohoslužby. Do projektu nazvaného Otevřené brány je letos v regionu přihlášeno 28 kostelů. Loni se jich zapojilo 26 a celkem přivítaly rekordních téměř 141 tisíc lidí, z toho bylo 15 600 turistů ze zahraničí. Akce se letos koná už osmým rokem. Také letos si návštěvníci mohou projít hojně vyhledávané i méně známé kostely a baziliky.

Do projektu jsou zapojena poutní místa Velehrad, Svatý Hostýn, Štípa i Provodov na Zlínsku. Otevřené ale budou i kostely v centru Zlína, Kroměříži, Vsetíně, Uherském Hradišti, Rožnově pod Radhoštěm, Luhačovicích, Holešově, Uherském Brodě a v Chropyni.

Lidé budou moci zavítat i do kostelů v obcích, jako jsou Velké Karlovice, Pozlovice, Polešovice, Tečovice, Rajnochovice, Střílky, Velká Lhota, Lešná u Valašského Meziříčí a Zašová. V letošním roce budou nově přístupné také dva kostely na Vsetínsku,

sv. Štěpána Uherského ve Francově Lhotě a kostel sv. Václava v nedaleké Horní Lidči. Prohlídky sakrálních památek s průvodcem jsou bezplatné. Mezi průvodci převažují lidé ze sociálně znevýhodněných skupin, senioři, občané s menším zdravotním handicapem nebo ženy na rodičovské dovolené. Díky projektu se pro ně každoročně podaří vytvořit několik desítek sezonních míst. Otevřené brány jsou projektem Zlínského kraje, Arcibiskupství olomouckého, farností, měst a obcí i Cyrilometodějské teologické fakulty v Olomouci, která školí průvodce. Letos kraj chystá pro turisty i vydání obrázkové mapy a interaktivního pracovního sešitu pro nejmenší návštěvníky kostelů.

V roce 2009, kdy projekt Otevřené brány začínal, navštívilo devět tehdy zapojených kostelů asi 40 tisíc lidí. Jejich počet se tak za sedm let trvání projektu již více než ztrojnásobil. Kromě toho, že otevření kostelů přispívá k rozvoji turistického ruchu, díky projektu se také daří sakrální stavby oživit. Otevřené brány tak lidem ukazují i místa, kam se běžně nedostanou, kostely bývají i místem nejružnějších koncertů a výstav.

-pn-

PĚT ŘÍMSKÝCH ZASTAVENÍ

Probouzíme se do nádherného, i když trochu studeného nedělního rána. Po snídani se vydáváme z hotelu na nádraží Termini, které je hned za rohem a kde je jedna ze zastávek římského metra. To má jen dvě trasy modrou a červenou a ta vede přímo kolem Vatikánu. U nádraží je už v tuhle ranní hodinu (8.30) pořádný ruch. Po zakoupení jízdenek, které stojí 1,5 eura, scházíme do podzemí a snažíme se nezabloudit. Abychom místo do Vatikánu nejeli třeba někam jinam.

Ale značení je dobré a za malou chvíli už stojíme na správném nástupišti. Vlaky tu jezdí zhruba každých 5 minut a tak nemusíme dlouho čekat. Do Vatikánu (na zastávku metra Ottaviano „San Pietro“) je to jen 6 stanic – tedy zhruba 10 minut jízdy. Po východu z metra se i my zařadíme do davu lidí proudících na svatopetrské náměstí. Vchod hlídají uniformovaní policisté, takže nás opět čeká osobní prohlídka a průchod bezpečnostními rámy. Ale pak už to opravdu stojí za to a já si připadám jako ve snu. Impozantní katedrála svatého Petra, rozlehlé náměstí se známým obeliskem a vedle něj „Betlém“ v životní velikosti. Ostatně, i když je už konec ledna Betlémy stále ještě mají instalovány ve všech římských kostelích. Vlastní území Vatikánu zahrnuje baziliku sv. Petra a Svatopetrské náměstí s Apoštolským palácem, přiléhajícími budovami a Vatikánskými zahradami. Na tomto území jsou významné kulturní památky a instituce, jako je Sixtinská kaple, Vatikánská muzea nebo Vatikánská apoštolská knihovna. Právě tady vznikla velmi brzy křesťanská svatyně u hrobu svatého Petra, který byl podle tradice v sousedním Neronově cirku umučen. Tento hrob se nachází v tzv. Vatikánské nekropoli pod kryptami chrámu svatého Petra, tedy v místech starověkého pohřebiště, které u Vatikánského pahorku vzniklo už za časů císaře Caliguly. Císař Konstantin věnoval tuto oblast roku 313 papeži Miltiadovi a v roce 326 zde postavil křesťanskou baziliku. V 6. století byl zbudován vatikánský palác, nicméně až do roku 1308, kdy se z bezpečnostních důvodů papežové odstěhovali do francouzského Avignonu, byl sídlem svatého otce většinou Laterán (Basilica di San Giovanni in Laterano). Teprve od návratu do Říma roku 1377 je Vatikán stálým sídlem papežů.

Naštěstí zde v tuto ranní hodinu zatím není mnoho lidí a tak bez problému přicházíme až k průčelí baziliky. Jindy prý tu stojí i několik set metrů dlouhá fronta. My však můžeme projít letos výjimečně otevřenou „svatou bránou“ nejposvátnějšího chrámu všech křesťanů bez zdržení. Údiv a úžas z těch obrovských nádherných prostor doslova přibije návštěvníka k zemi a cítí se v tom rozlehlém chrámu úplně ztracený. Pořádně ani neví, kde má začít s prohlídkou.

A to je přesně i náš případ...

pokračování příště

ŽIVOT V DUCHU – JEŽÍŠ TĚ NAPLŇUJE SVÝM SVATÝM DUCHEM

„Velmi důležitou službou, tou nejdůležitější, kterou lze v Církvi prokazovat, je pomáhat Božímu lidu k osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, který nás mění v nové muže a nové ženy.“

(papež František)

1. Ježíš je naplněn Duchem svatým

Abychom hlouběji pochopili, co pro nás Ježíš připravil, chceme se nejdřív zadívat do jeho života a zde postřehnout, co On sám zakusil. Evangelia nám o tom podávají svědectví. Ačkoliv nemělo jeho početí „normální“ průběh, ačkoliv se při jeho narození udála mimořádná znamení, byl jeho život po mnoho let zcela obyčejný. Byl vesnickým tesařem a truhlářem. Pomáhal lidem stavět jejich jednoduché domy (srov. Mk 6,3). A přece jednoho dne šel k Jordánu a tam se stalo něco, co zcela změnilo jeho život. Čteme Lk 3,21-22. Duch svatý na něho sestoupil. A kdo je tento Duch svatý? Je to láska Otcova. Poté, co tato láska Otcova byla vylita do jeho života, opustil svou tesařskou práci a začal Otcovu lásku předávat lidem, kteří k němu přicházeli. Když Ježíš zažil u Jordánu své osobní letnice, začala z něho proudit Boží láska na lidi hladové po lásce. Jeho slova jsou naplněna touto silou lásky a lidé zakouší vše, co On říká, jako „dobrou radostnou zvěst“, jako evangelium. A koho se Ježíš v této lásce dotkne, ten je uzdraven. „Vycházela z něho moc a uzdravovala všechny“ (Lk 6,19).

2. Ježíš nám předává Ducha svatého

Nakonec umírá Ježíš na kříži. „A nakloniv hlavu skončil“ (doslova: odevzdal svého ducha) Jan 19,30. On odevzdal svého Ducha, abychom ho mohli my přijmout. Letnice začínají na kříži, pokračují o velikonočním večeru, mají svůj vrchol o dnech letnic a pokračují dále dějinami. Jan vidí naplnění této vize v otevření Ježíšova boku. Srdce Ježíšovo je tedy zdrojem života (krve) a Ducha (vody), srov. Jan 19,31-37 a Jan 7,37-39. Tento potok, který se otvírá v srdci Ježíšově, má i nás novým způsobem po několika dnech dostihnout.

A potom se dějí další věci: lidé, kteří přijali Ježíšova Ducha, přestávají být sobeckými, jsou hotovi se dělit. Láska Boží je vylita do jejich srdcí a oni milují (srov. Sk 2,42; Sk 4,32-36). Lidé naplnění Duchem obdrží nový dar chvály Boží (*často v podobě daru jazyka*). Zakoušejí na sobě působení Boží a zkoušejí, jak v nich vzcházejí prorocká slova, obrazy. Kde je Ježíšův Duch u díla, tam se dějí znamení a zázraky (srov. Sk 5,12-16). Tam se děje to, co dělal sám Ježíš. Silou působení Ducha svatého jeho život pokračuje. Člověkem, který zvláštním způsobem zakusil tuto sílu Ducha svatého, je Maria. Když k ní anděl přišel s poselstvím, že se má stát matkou Mesiáše, ptala se:

„Jak se to stane? Jak to mohu udělat?“ A odpověď byla jasná a určitá: „Duch svatý na tebe sestoupí a síla Nejvyššího tě zastíní.“

(Lk 1,34-35).

Skutečně Duch svatý zde učinil nemožné možným. Ano, Duch svatý je síla proměňující život. I my potřebujeme tuto sílu, tuto životní energii, chceme-li vést plný křesťanský život.

3. Nemůžeme být přesvědčenými a přesvědčujícími křesťany, není-li v nás činný Ježíšův Duch

První křesťané byli lidmi naplněnými Duchem a bylo to vidět a cítit. Když Pavel přišel do Efezu (srov. Sk 19,1-7), viděl to hned: zde něco nesouhlasí, zde něco chybí. A proto se ptal: „Přijali jste Ducha svatého?“ Když pak slyšel odpověď „vůbec jsme neslyšeli, že je Duch svatý“, postaral se o to, aby situaci v tomto místě dal do pořádku. „Pavel na ně vložil ruce a Duch svatý na ně sestoupil“. Teď se stali „normálními“ křesťany. V listě Římanům píše Pavel s důrazem: „Kdo nemá Kristova Ducha, ten není jeho“ (Řím 8,9), ten není v plném smyslu křesťanem. Teď se musíme obrátit k jednomu důležitému problému: všichni jsme už pokřtěni, pravděpodobně i biřmováni (*evangelíci konfirmováni*) a někteří vysvěceni na jáhny nebo na kněze. To znamená, že jsme dostali už Ducha svatého. Neseme ho v sobě (*aby se zabránilo jakékoliv záměně se svátostí křtu a aby se kromě toho zamezilo pojetí, jakoby se jednalo o první ponoření do Ducha, je třeba velmi doporučit vypuštění výrazu „křest Duchem svatým“ nebo „křest v Duchu“ a jeho nahrazení výrazem „nové, hlubší vylití Ducha svatého“*). Tedy Ducha svatého jsme už přijali do svého života mnohem dříve. Přesto není prakticky nikdo schopen se modlit v jazyku nebo dávat prorocké pokyny. Žijeme stále ve strachu, sobectví, v duchovní nesvobodě. Sotva zakoušíme působení Ducha svatého ve svém životě. To lze vysvětlit takto: jsme jako veliký šálek kávy, do něhož jsou vhozeny jedna až dvě kostky cukru. Cukr se usadil na dně šálku, a tak, když se kávy nyní napijeme, chutná hořce. Jednoduchým řešením problému je kávu zamíchat, aby se tak cukr ze dna zvedl, rozpustil se a tak osladil každou kapku kávy. Tímto podobenstvím, které přirozené kulhá, můžeme poněkud popsat, co to znamená, modlit se o „nové prohlubující vylití Ducha“.

4. Jak můžeme toto nové nebo hlubší vylití Ducha zakusit?

Naše poslední otázka je velmi praktická: Jak může být síla Ducha svatého v našem životě „zamíchána“ a nově přijata? Co je předpokladem k tomu, abychom přijali toto „vylití Ducha“? Chceme-li zakusit nové vylití Ducha, je třeba jen jednoho - a Ježíš nám to ukazuje: „Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno... Tak chceme v těchto dnech s důvěrou prosit, žíznit a prostě věřit, že Bůh je věrný. Co Ježíš slíbil, to dodrží.“

Život v Duchu – podle P. Ernsta Sieverse, W. V. připravil Ik

PAPEŽ FRANTIŠEK PROHLÁŠÍ ZA SVATOU MATKU TEREZU

Katolická misionářka matka Tereza, která svůj život věnovala pomoci chudým a nemocným, bude 4. září prohlášena svatou. Při setkání s kardinály to oznámil papež František. Cestu ke svatořečení otevřel papež loni v prosinci, když uznal zázrak připisovaný této celosvětově známé řeholnici, která zemřela v roce 1997.

Papež zároveň stanovil termíny kanonizace dalších čtyř budoucích svatých. V neděli 5. června mají být svatořečeni římskokatolický kněz a zakladatel Kongregace Mariánských otců Neposkvrněného početí Nejsvětější Panny Marie Stanislaw Papczyński a švédská zdravotní sestra Maria Elizabeth Hesselbladová. Následovat bude 16. října svatořečení Mexičana Josého Luise Sáncheze del Río, který zemřel mučednickou smrtí, a pak argentinského dominikánského kněze Josého Gabriela del Rosario Brochero.

Uznání druhého ze dvou zázraků matky Terezy papežem Františkem Vatikán oznámil loni 18. prosince. Šlo o údajně nevysvětlitelné uzdravení muže v Brazílii v roce 2008, který byl v kómatu kvůli několika abscesům na mozek. Vatikán uznal, že pomohla modlitba jeho manželky k matce Tereze.

Drobná řeholnice Tereza, k níž patřil věčný úsměv stejně neodmyslitelně jako modrobílá sárí, se už šest let po smrti stala jednou z nejrychleji blahořečených v historii. Učinil tak Jan Pavel II. v říjnu 2003 ve Vatikánu za účasti více než 150 tisíc lidí, mezi nimiž byli katolíci i muslimové. Zázrak nutný k blahořečení se stal 5. září 1998, přesně rok po smrti matky Terezy, v klášteře u bangladéšských hranic, kam s velkým nádorem v břicho přišla Indka Monika Besraová. Nádor údajně zmizel poté, co se jeptišky modlily k matce Tereze.

Matka Tereza se narodila jako Agnes Bojaxhiuová 27. srpna 1910 v nynějším hlavním městě Makedonie Skopje. Při křtu dostala jméno Agnes a doma jí říkali Gonxha (Poupátko). V 18 letech vstoupila v Dublinu do řádu loretánských sester a krátce nato odjela do Indie, kde složila řeholní slib a přijala jméno Tereza. Několik let učila na řádové škole v Kalkatě dívky z bohatých rodin.

KNIHA - JAK ŽÍT A PŘEŽÍT MANŽELSTVÍ

Vybuduješ si nové hnízdečko lásky s novou partnerkou. Nebudou v něm už žádné plačící děti, žádné nekonečné požadavky na pomoc v domácnosti a rozvážení dětí na hodiny piana. Neuvěřitelný sex a úchvatné konverzace, a když se v noci probudíš a uvidíš ji vedle sebe, budeš si klást otázku, jestli jsi svou původní ženu vůbec kdy miloval. To bude trvat tak dva roky. A pak, zcela bez varování, přijde ke slovu princip: „Sousedova tráva je vždycky zelenější, ale i ta se musí sekat.“ A to tě srazí na kolena.

Do tvého života vstoupí každodennost. Kdo by byl řekl, že v tomhle novém životě bude kapat kohoutek stejně, jako jim kapal v koupelně dřívějšího domova? A kdo by čekal, že dojde i na večery, kdy jeden z vás řekne: „Ne, dnes ne. Můžeš, prosím, vynést odpadky?“

A napadlo by vůbec někoho, že jednou začneš snít o tom, že kdybys mohl znovu vstoupit do té restaurace, že bys ode dveří zamířil k úplně jinému stolu? A v těchto snech bys povídal svým dětem před spaním pohádky a ošetřoval jim odřená kolena.

Když se trápíme, čím vším náš partner není, míváme se s tím, kým vlastně je...

Samozřejmě, změna nemusí být špatná věc. Každý chceme, aby se náš partner v něčem změnil. Problém ale nastává, když požadujeme, aby partner byl někým, kým být nemůže. Nebylo by těžké milovat, kdyby náš partner či partnerka přesně odpovídali našim přáním. Pokud ale má náš vztah fungovat dlouhodobě, je třeba se naučit milovat trochu jinak. **Měli bychom se naučit milovat ne „protože“, nýbrž „i přestože“.**

Není to vůbec jednoduché. Žijeme v kultuře, která už takto milovat zapoměla. Všecko na nás křičí „zasloužíš si jen to nejlepší“ a je tragické, že jsme tomu uvěřili. Vysníme si osobu, která nás ve všem plně uspokojí. Kdyby jen byl/a hubenější, plnější, bystřejší, lepší ve výchově dětí. Rádi bychom měli atraktivního partnera se smyslem pro humor, který umí pečovat o dům, skvěle vaří, je mistr kutil a sexuální bůh v jedné osobě. Ale ten, koho jste si vzali, prostě nemůže splňovat všechny tyto požadavky. A jak se tak trápíme, čím vším není, velice často se míváme s tím, kým je.

Někdy, když manželství skončí, partneři se ohlížejí a diví se: „Proč jsem z toho a toho dělala takový problém, když byl vždycky tak laskavý a ochotný.“ „Proč pro mne byla velikost jejích šatů důležitější než její osobnost?“ Možná bychom se měli zamyslet nad výrokem G. K. Chestertona: „Abychom něco milovali, musíme si uvědomit, že o to můžeme přijít.“

***Knihu Roba Parsonse: Jak žít a přežít manželství,
vydalo Karmelitánské nakladatelství.***

PAPEŽOVA EXHORTACE (POVZBUZUJÍCÍ KÁZÁNÍ)

„Amoris laetitia“ (Radost lásky), takový název nese nová apoštolská exhortace papeže Františka, věnovaná tématu rodiny a jejím současným výzvám či poslání. Po intenzivních diskusích posledních dvou let na nejrůznější a často i kontroverzní témata, týkající se aktuálních problémů a těžkostí dnešních rodin, se zájem o výsledný dokument papeže Františka shrnující především závěry dvou synod o rodině (z roku 2014 a 2015) ještě znásobil.

Toho, kdo se již setkal s některými texty papeže Františka, nepřekvapí přímot a konkrétnost s jakou je psaný i tento jeho nejnovější dokument. Nejedná se zde pouze o teoretický text, ale skutečnou reflexi problémů dneška. Papež František hned v úvodu hovoří o tzv. principu inkulturace. Způsob, jakým se chápou některé konkrétní problémy v dané zemi, nemůže být „globalizován“ na celý svět a ne všechny diskuze mohou být vyřešeny zásahem učitelského úřadu církve. Jiná věc jsou samozřejmě dogmatické otázky, které jsou církví jasně definovány. *Exhortace tedy nikterak nemění církevní učení ohledně manželství a rodiny, které stále zůstává ideálem, na druhou stranu papež nezapomíná na zranitelnost rodin i na jejich selhání a zasazuje tak nauku do nového aktuálního kontextu.*

Co nového přináší exhortace Amoris laetitia?

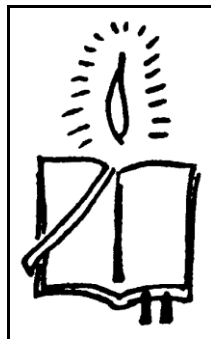
Papež František klade důraz především na nový postoj v oblasti doprovázení rodin, a to bez ohledu na to, v jaké situaci se ocitají. Církev má mít otevřenou náruč pro všechny, zvláště pro ty, kteří jsou zranění. Vždy je třeba citlivě naslouchat každému, kdo je zoufalý, a pomoci mu zakusit Boží bezpodmínečnou lásku. Je třeba, aby tito lidé vnímali blízkost duchovních pastýřů a cítili se součástí církve, i přes to, že se nemohou v určitých případech zapojit do svátostného života. Každý nelehký případ zraněných manželství či rodin je třeba posuzovat zvláště, vždy v celé jeho komplexnosti.

František vyzývá k porozumění lidem ve složitých a bolestných situacích; tedy nesoudit druhé, ale přibližovat se k nim se soucitem. Dalším klíčovým slovem textu je rozlišování. Právě to podle Františka osvětluje konkrétní každodenní realitu a podporuje v jednání se všemi v lásce. Nejsou k dispozici žádné jednoduché a univerzální recepty pro správné rozlišování, nesmí však být oddělováno od požadavků Evangelia pravdy a služby, ani od učení či tradice církve. Vyžaduje pokoru a upřímné hledání Boží vůle.

Centrálními pasážemi celé exhortace jsou kapitoly Láska v manželství, Láska, která se stává plodnou. Mimořádným způsobem přispívají duchovním i psychologickým vhledem do různých oblastí života manželů a rodičů.

vybral pn

- 1.5. 6. neděle velikonoční
 2.5. Památka svatého Atanáše
 3.5. Svátek svatého Filipa a Jakuba
 5.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
 8.5. 7. neděle velikonoční
 14.5. Svátek svatého Matěje
 15.5. Slavnost seslání Ducha Svatého
 16.5. Svátek svatého Jana Nepomuckého
 22.5. Slavnost Nejsvětější Trojice
 26.5. Slavnost Těla a krve Páně (Boží Tělo)
 29.5. 9. neděle v mezidobí
 31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

SVÁTEK MATEK

MO KDU-ČSL Fryšták Vás srdečně zve na oslavu SVÁTKU MATEK.

Tentokrát jsme pro Vás připravili pořad,
herce Miroslava Gabriela Částka

DOPIŠ PRO TEBE.

**Akce se koná v pondělí 9. května 2016
od 17 hodin ve fryštáckém kinosále.**

*Těšíme se, že přijdete společně s námi
oslavit tento krásný svátek.*

VÍKENDOVÁ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO SENIORY NA SV. HOSTÝNĚ

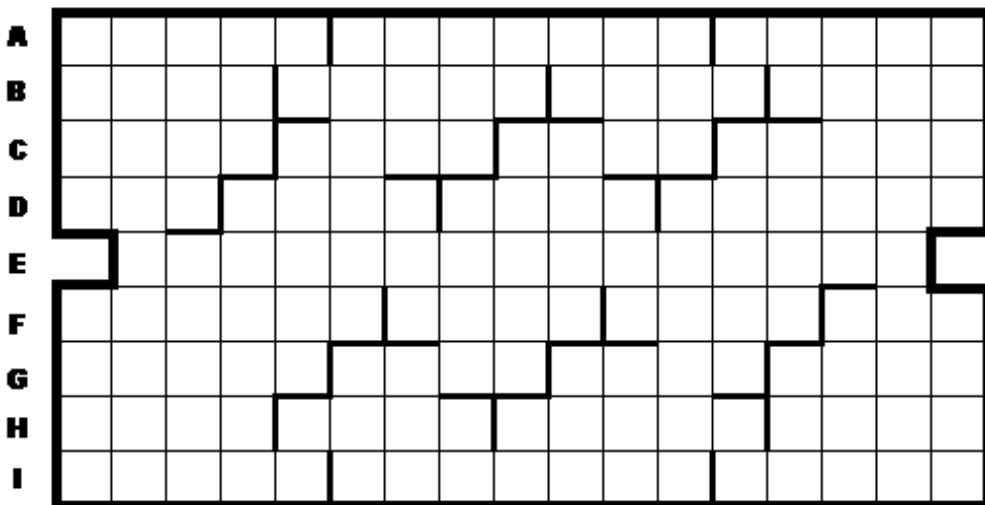
Olomoucké Centrum pro rodinný život zve seniory na víkendovou duchovní obnovu, která se uskuteční ve dnech 13.-15. května 2016 na Svatém Hostýně. Na programu jsou bohoslužby a společné modlitby, přednášky i příležitost k rozhovoru s knězem i lektorkami. Přednášky během tří denního setkání se zaměří na radosti a starosti stáří, rodinné vztahy, vztah k Bohu a prohloubení duchovního života. Kromě nich nabídne víkend také příležitost ke společným modlitbám, rozjímání, adoraci, mši svaté, svátosti smíření, případně svátosti pomazání nemocných, a také k rozhovoru s knězem a s lektorkami.

Bližší informace jsou k dispozici na webu Centra pro rodinný život.

Přihlásit se lze telefonicky na čísle 608 407 141 nebo písemně na adrese Marie Budínová, Prostřední 437, 765 02 Otrokovice.

KŘÍŽOVKA NA KVĚTEN

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

V tajence je pranostika na květen.

Vodorovně: A. Příležitostná koupě, **I. DÍL TAJENKY**, německy „jablko“. –

B. Peněžní poukázka, citoslovce zaklení, německy „nebo“, divadelní úloha. –

C. Ukazovací zájmeno, káva, zkr. autobusové dopravy, druh pečiva. – D. Část úst, krátký kabát, roční období, podřadné obilí při mlácení. – E. **II. DÍL TAJENKY**. –

F. Starý les, představený kláštera, rumunská řeka, osamocen. – G. Typ automobilů, jméno Nárožného, latinsky „kostka“, opojný nápoj. – H. Součást portlandského cementu, přísný mravokárce, kojencova výbava, korálový útes. – I. Uzdravovat, **III. DÍL TAJENKY**, druh obilniny.

Svisle: 1. Odvětví, používal pero. – 2. Druh nádoby, stykač. – 3. Francouzské město, opravář hudebních nástrojů. – 4. Potomek, vydávati žár. – 5. Iniciály herečky Holubové, český dramatik (1882 – 1939), SPZ Klatov. – 6. Jarní květina, cestovní průkaz. – 7. Místo stavby lodí, osobní zájmeno, část čtverylky. –

8. Jméno zpěvačky Sumacové, úpravářský technika žíravinou, druh savce. –

9. Větný spojka, druh sýra, zkratka pro příklad. – 10. SPZ Mostu, být vstoje, větná spojka. – 11. Adolf (domácky), otázka slovenských sázkařů, zmrzlá voda. – 12. Otravná látka, barva trávy. – 13. Plošná míra, hrací list, tisk. agentura USA. – 14. Pro pár, vršení. – 15. Tenký pás, řešeto. – 16. Nadšení, usazenina. – 17. Zeleninové pokrmy, přístavní hráz.

Nápověda: 3. Anet, 8. Yma, 13. AP

Tajenka z minula - ale jen z kopce

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ 1X MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 30. 4. 2016 v nákladu 200 ks.